

[Preben Lange]

**Begrundelse**

Det fremgår af et brev, dateret den 29. marts 1980, fra Italiens EF-formandskab til præsidenten for FN's 3. havretskonference, at EF ser det som en fordel, at EF kan henvise til FN-konventionen i sine egne bestræbelser på intern harmonisering af lovene omkring havet.

Hvilke relationer mellem medlemsstaterne er det præcist EF vil regulere med henvisning til havretskonventionen, og hvad vil dette betyde for Grønland?

*Besvarelse (29/5 80):*

**Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):**

Det kan på nuværende tidspunkt ikke præcist oplyses, hvilke EF-retsakter der måtte blive behov for at vedtage, såfremt EF bliver kontraherende part i havretskonventionen, navnlig fordi de relevante bestemmelser i konventionen endnu ikke er færdigforhandlet. Generelt kan det imidlertid siges, at de interne EF-reguleringer, der vil følge af EF's optagelse som kontraherende part i en kommende havretskonvention, kun vil være sådanne, som er nødvendige for at opfylde konventionens bestemmelser på de områder, hvor der foreligger EF-kompetence, jfr. mit svar på spørgsmål nr. 836.

Spørgeren henviser i sin begrundelse til, at »EF ser det som en fordel, at EF kan henvise til FN-konventionen i sine egne bestræbelser på intern harmonisering af lovene omkring havet.« Dette er ikke en korrekt forståelse af brevet af 29. marts 1980 fra det italienske EF-formandskab til præsidenten for FN's 3. havretskonference. Det afsnit i brevet, som spørgeren henviser til, fremhæver, at forholdene mellem medlemsstaterne på områder, som er reguleret ved konventionen, og hvor EF besidder kompetence – her tænkes især på fiskeriområdet – også efter EF's eventuelle tiltrædelse vil være reguleret af interne fællesskabsregler. Der er således ikke tale om, at EF henviser til FN-konventionen som et grundlag for sine egne bestræbelser på intern harmonisering.

**Spm. nr. 836**

Til *udenrigsministeren* (20/5 80) af:

**Preben Lange (Grønl.):**

»Vil Danmark tage skridt til at hindre, at EF optages som kontraherende part i FN's 3. havretskonvention?«

**Begrundelse**

Det fremgår af et brev, dateret den 29. marts 1980, fra Italiens EF-formandskab til præsidenten for FN's 3. havretskonference, at EF's ministerråd anmoder om, at EF som sådan optages som kontraherende part i den afsluttende konvention. Brevet henviser bl. a. til en tidligere ansøgning udarbejdet af Danmark under formandskabet i 1978 og til forskellige juridiske problemer omkring EF-kompetencen over dele af bl. a. fiskeriet, sikringer af havområder og handelen i EF-landenes områder.

Det fremgår ikke af ansøgningen, i hvor bred en udstrækning EF vil overtage kompetence fra de enkelte medlemslande i forhold til FN-reguleringerne, og det kan med en vis rimelighed antages, at en optagelse af EF i FN-konventionen vil få så brede rammer, i hvert fald i forhold til fiskeri- og havmiljøproblemerne, så det bliver tvivlsomt, på hvilke områder Danmark selv beholder disse rettigheder. Og det vil igen sige, at Grønland blive ramt, hvad enten vi befinder os uden for EF eller ej. Dette ønsker vi ikke.

*Besvarelse (29/5 80):*

**Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):**

I begrundelsen for spørgsmålet anføres, at spørgeren er usikker på, »i hvor bred en udstrækning EF vil overtage kompetence fra de enkelte medlemslande i forhold til FN-reguleringerne«. Spørgeren antager endvidere i samme begrundelse, at i relation til fiskeri- og havmiljøproblemerne »bliver det tvivlsomt, på hvilke områder Danmark selv beholder disse rettigheder«.

Spørgsmålet bygger således på en forudsætning om, at Fællesskabets deltagelse i konventionen ændrer kompetencefordelingen mellem EF på den ene side og EF's medlemslande på den anden side.

Denne forudsætning holder imidlertid ikke stik. Når både medlemslandene og Fællesskabet bliver deltagere i en konvention, er forholdet det, at Fællesskabet bliver deltager for så vidt angår de emneområder, hvis regulering er overladt til Fællesskabet. Medlems-